

څهار خبرنونی شعر

وحیدالله غالب

۱۳۹۱ جدی ۱۲

دعا به درگاهي تو

دوستبن تو شاد کن از دېسمېن مجبوري کن
ونډ وي دل از فيض پاک ات مهر خو پرنوري کن
مهش محبت چهار مارز ارد حلقه ي زنجيري کن
از فربنته رهنګ تي مردم، کار شيطان دوري کن
دوستبن هر کار نيك اند دائم اث تو زوري کن
از وي رویه تا مې رویه يا خداي مسوروی کن
از خو لطفت مهربونی ناګي مهش پرشوري کن

ای خداي جان، بارديگر، مهش چيڏ پُر، نوري کن
هر نفر از شوق دل یاذْ تر تو درگاه یاذ تو کښت
يم جهون غـم يکسره هر څوند څه خيرت از آدمين
کار نيك ارد ناګ کښون سـهم مکهم کـار زشت
حوالـه یـت صـبر کـن مـهـش اـرد عـطا درـ کـار مـهـش
کـن عـطا مـهـش اـرد مـحبـت اـز مـې روـیـه تـا ويـ روـیـ
کـن نـصـيب دـیدـاري مـهـش اـرد يا اـمـومـ جـونـ نـاـگـي توـ

"ـ غالـي" دائم تـه ڪـښـت چـسـ شـوقـ تـرـ گـفتـارـ دـلـ

دل درون اند از محبت جـالـي مـهـرـ اـتـ طـورـيـ کـنـ

Friday, January 09, 2009, 5:36:14 AM

شرایط

مسـت، مـست اـپـک اـز خـو جـوـنـ اـت اـز خـو جـوـنـ بـنـهـسـت
دـبـل دـبـل اـپـک وـز تـه لـوـفـم تـه خـو دـل نـهـوـم تـه خـو
زـنـه گـدـيـر خـسـتـگـه، لـپ خـسـتـگـه ذـانـجـه مـذـسـت
كـهـنـدـ كـهـنـدـ اـپـک يـم مـوـ جـوـنـ تـوـدـ اـت چـسـمـ يـاـخـ اـز تـگـافـ
غـمـ بـنـشـ اـنـدـيـرـمـ مـدـوـمـ وـز چـيـخـتـ نـسـتـ غـوـاصـ
روـبـنـيـاـيـيـ، تـيـرـهـ گـيـ چـوـدـمـ خـوـ وـتـيـراـزـ عـلـمـ كـهـمـ
خـنـ مـذـسـتـ قـاـچـاـقـمـ اـتـ ڤـهـرـمـ مـدـوـمـ اـثـ وـزـ شـرـابـ
ازـغـرـيـيـ وـزـ مـسـاـفـرـ کـارـمـ اـتـ نـالـهـنـ مـدـوـمـ
لـفـظـ دـيـگـرـ هـرـ طـرـفـ هـرـ څـونـدـ څـهـ زـېـرـمـ نـرـ قـدـمـ
"غـالـبـيـ" لـوـدـتـ وـزـوـنـتـ
يمـ وـطـنـ نـهـنـ جـوـنـ اـ

1389 جوزا 3
بعد از ظهر مزار شریف 5:55

وزم ناقي لفڈي تورد

ای گل تويت مو ارمون وزم ناقي لود دی تورد

ای گل تويت مو درمون وزم ناقي لود دی تورد

ای گل تويت مو دورون وزم ناقي لود دی تورد

ای گل تويت مو ايمن وزم ناقي لود دی تورد

ای گل تويت گلسنون وزم ناقي لود دی تورد

ای گل کني مو گريون وزم ناقي لود دی تورد

ای گل تئیت مۇ جۇنۇن، ۇزم نا چى لۇد دى تورد
چىز فەمى چىز خېر تو مجنۇن ات از فرھاد حال
ئەود ات مو زارذ مەدۇم اث صەرە كنار و ھېنچەم
شىج قېن كنى بلايند جان ات مو جان څرفخت نر
دىيون تە سەھم وزۇنەم كويت كنار صەرارەد
صەد يۈند از بىرانىر حىرۇن چەدۇم قېولىم

نر "غالبی" بلا گیر توت چیز وی غم وی پروا

ای گل تویت مو آستون وزم ناقی لود دی تور د

باور کنی! نه کنی؟

هر عوض دی صاف هچ خطر نست
هر خوند خه خرفخی دند اثر نست
بلبل په گاند دبیت ثمر نست
بی از تو گه موردي در نظر نست
مورد از دېگه کار دس خطر نست
بارېک گه جهون نتی دس کمر نست
ناز اند تو مغوندي تا قمر نست
ویفاندي دېگندي يد هنر نست
زیب اند تو مغوندي تا کنر نست
وین هر می مو مغز اته کپر نست

وینت ات اگه "غالبی" یجای گند
خوب چس وي یو ناگ بی پدر نست

از عشق جهون نتی هچ ضرر نست
شج یاد هچی مهکی غم یچیز اث
ید چس مو اته تو وز یی شعرم
مست ات تو اگل مهروم تو قهد ارد
ژمبن ته کنبن کباب از مو
شندهن ته چسم خوده ذی پسته
انداز تو کنی تولو زریخ ات
ویفچ ات دی خو خونجی لؤ خو انجهن
بُوتبن پته کېلالي کېرته
ذیون ته کنبن مو دهذ تو نازبن